

Historische canon Regiment Infanterie Johan Willem Friso

ISAF (Afghanistan) – Task Force Uruzgan BG 5

Tussen november 2007 en april 2008 vormde 44 Pantserinfanteriebataljon (zonder de B-compagnie) de kern van de vijfde *battlegroup* van de Task Force Uruzgan (TFU). De D-compagnie van 11 Infanteriebataljon Luchtmobiel uit Schaarsbergen leverde de derde infanteriecompagnie. Later kreeg het de naam *1 (NLD) 44 Battlegroup RIJWF*.

In een jaar tijd was er veel veranderd in Uruzgan. Eind 2006 stonden de Nederlanders binnen de *International Security Assistance Force* (ISAF) nog bekend als de 'Lucky Dutch'. Want zij hadden dat jaar geen enkel dodelijk slachtoffer hoeven te incasseren. Maar in het daaropvolgende jaar moest de TFU zware gevechten leveren. Vooral voor het behoud van de enclave Chora voerden Nederlandse troepen in juni 2007 hevige strijd.

Terwijl de situatie rond Chora daarna verbeterde, nam de druk van de opstandelingen op Deh Rawod juist sterk toe. Toen de C-compagnie dit gebied in november 2007 overnam, was de directe omgeving

van Deh Rawod grotendeels in vijandelijke handen.

Die winter voerde de TFU een aantal operaties uit om het tij te keren. Tijdens een grootschalige actie, waarbij zo'n 250 Nederlandse en Afghaanse militairen betrokken waren, kwamen korporaal A.G. Poortema en soldaat der 1ste klasse W.E. Schol in de nacht van 12 op 13 januari om het leven door vuur van eigen troepen.

Na deze dramatische gebeurtenis pakte *1 (NLD) 44 Battlegroup* de draad weer op. Deh Rawod werd in de weken die volgden in samenwerking met de Amerikaanse bondgenoten veilig gesteld. Hierna verschoof de aandacht van de TFU naar het gebied ten noorden van Tarin Kowt, waar de pantserinfanteristen vanuit de pelotonsbasis Poentjak intensief patrouilleerden. Ook werd begonnen met de bouw van nieuwe patrouillebases, waardoor de 'inktvlek' langzaam kon worden uitgebreid.

De winter van 2007-2008 was het begin van een stabielere fase voor Uruzgan. Maar de dreiging van berm bommen en hinderlagen bleef constant aanwezig. Ook de zwakte van het lokale bestuur en de politie bleef een probleem. Maar het aantal Afghaanse militairen nam aanzienlijk toe, waardoor 'gezuiverde gebieden' beter konden worden gecontroleerd. Ook kwam het PRT meer toe aan opbouwwerk. Er was meer bedrijvigheid in Uruzgan en de infrastructuur verbeterde langzaam. Het was nog niet veel, maar de TFU boekte vooruitgang.

Na het vertrek van *1 (NLD) 44 Battlegroup RIJWF* leverde het 44e met het verkenningspeloton in de winter van 2009-2010 nog een laatste bijdrage aan de TFU. Nederland droeg de gebiedsverantwoordelijkheid voor Uruzgan in de zomer van 2010 over aan een Amerikaans-Australische taakgroep. Maar het tijdperk Afghanistan was voor de Nederlandse krijgsmacht, en daarmee voor RIJWF, nog niet afgelopen.